

[Heinesen]

Men en så lille kapacitet, som miljøministeren foreslår, nemlig 5 måneder og yderligere med mulighed for kortere tid i visse tilfælde, kan ikke få socialdemokratiets tilslutning. NPO-redegørelsen vurderer, at mindre end 6 måneders kapacitet vil være miljømæssigt uacceptabelt, og 6 måneder må derfor være minimumsgrænsen hvad angår opbevaringskapacitet.

Miljøministeren har også kapituleret over for landbruget på et andet vigtigt område. Miljøstyrelsens krav om, at der i perioden fra høst til 1. december kun må udbringes flydende husdyrgødning på arealer, hvor der er afgrøder den følgende vinter, og højst, hvad der svarer til 50 kg totalkvælstof pr. hektar, er i handlingsplanen ændret til 1. oktober og siden 15. oktober, ligesom maksimalgrænsen for udledning er fjernet. Kravet om, at udbringning af naturgødning ikke må finde sted på frosne eller snedækkede arealer, er væk. Samtidig er miljøstyrelsens krav om, at flydende husdyrgødning ved udbringning på ubevoksede arealer skal nedfældes eller inden 24 timer nedpløjes eller nedhaves, fuldstændig forsvundet fra handlingsplanen.

Det, jeg gerne vil sige om, at disse konkrete forslag er forsvundet fra handlingsplanen, er først og fremmest, at den samlede svækkelse, som det resulterer i, af bekæmpelsen af nitratudvaskningen og ammoniakfordampningen, kan socialdemokratiet ikke acceptere.

Ikke mindst forølgelsen af opbevaringskapaciteten for naturgødning er omkostningskrævende, og socialdemokratiet er derfor, som vi også i tidligere debatter har givet udtryk for, villig til at overveje en støtteordning på området, men princippet, at forureneren betaler forureningsbekæmpelse, må fastholdes, og finansieringen af en sådan støtte bør derfor ikke overvælttes på det øvrige samfund.

Der har i debatten været talt meget om en vandafgift; vi kan ikke støtte indførelsen af en vandafgift med det formål at finansiere en miljøstøtteordning. Vi kan i stedet pege på andre muligheder for at finde midlerne. Miljøministeren mener, at en støtteordning vil koste ca. 200 mill. kr. om året, og vi mener, at det bør overvejes at lade finansieringen finde sted via de eksisterende produktionsafgiftsfonde, f.eks. mælkeafgiftsfonden, kvægafgifts- og svineafgiftsfonden og promil-

leafgiftsfonden. Derved ville udgifterne solidarisk blive betalt overvejende af husdyrbruget, og princippet om, at forureneren betaler, var opretholdt.

Handlingsplanen indeholder jo ingen vurderinger af effekten af de foreslåede foranstaltninger, og det hænger utvivlsomt sammen med, at de er utilstrækkelige. Vi finder ikke, at der er noget rimeligt forhold imellem foreningen fra næringsalte og organisk stof og så de foranstaltninger, miljøministeren foreslår.

Vi er parat til at diskutere midlerne, men effekten må være væsentlig større, og det gælder ikke mindst den forening, der stammer fra markerne. Vi vil være lydøre over for forslag, som landbruget selv måtte komme med, og det gælder alle forslag, som har det sigte, at vi kan forstærke forureningsbekæmpelsen uden unødige begrænsninger for landbrugsdriften.

Som en konsekvens af det, jeg her har sagt, vil socialdemokratiet arbejde på, at der skabes et flertal i folketinget for en væsentlig stærkere indsats, således at befolkningen sikres rent drikkevand, således at vi kan bevare rekreative områder, og således at de erhverv, som er afhængige af rent vand, sikres gode fremtidsmuligheder.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Det konservative folkeparti erkender, at foreningsbekæmpelse er og bliver en central opgave i et samfund med højtudviklet teknologi som det danske. Det er derfor glædeligt, at miljøstyrelsen og miljøministeren via måneders indsats har fået skabt en dialog med landbruget, der har dannet grundlag for den redegørelse, vi her debatterer.

Der går jo ikke én dag, uden at landbrugsforening er genstand for opmærksomhed, men landbruget skal ikke stå alene med dette problem eller generes eller straffes, men vi skal sammen finde løsninger, der tillader landbruget at opretholde og forøge dets nuværende høje produktivitet, for den kan Danmark ikke undvære. Vi kan i det hele taget ikke opretholde vor nuværende levestandard, der jo giver sig udslag i omfattende privat forurening, medmindre vi både i fællesskab finder tekniske veje til rensning og som enkeltindivider indstiller os på at holde naturen ren.